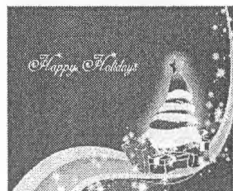


а к а д е м і ч н а ПАНОРАМА

Інформаційне видання Національного університету «Києво-Могилянська академія» Грудень 2007



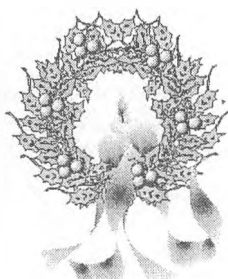
Шановні могилянці!

Нехай новий 2008 рік буде ще цікавішим, він принесе великі проекти, реалізація яких, у свою чергу, надасть якісно інші можливості, приготує чудові успіхи і перемоги.

Світла й гармонії в душі!

Ваша редколегія «АП»

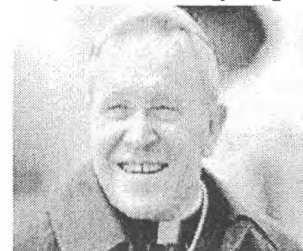
*З теплотою і повагою до Вас
прес-центр НАУКМА і колектив «Академічної
панорами»*



У нашому випуску:

Новорічні та Різдвяні привітання

Церква як форма спілкування. Зустріч у



Могилянці із кардиналом Вальтером Каспером, якому присвоєно звання почесного доктора НАУКМА

Стор 4

Фішель без фальшу і перша струна передання

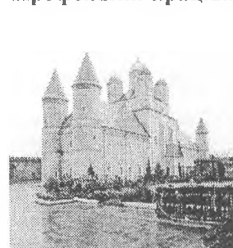


Стор. 5

Наталя Яковенко: новітня синтеза середньовічної історії Польщі

Стор 6

З 18 грудня в Галереї мистецтв ім. О. Замостян НАУКМА відкрито виставку фотографій професора НАУКМА Сергія Ісаєва, що має назву «Дивись і слухай... Замки, монастирі, палаци». Її присвячено п'ятій річниці Профспілки працівників НАУКМА.

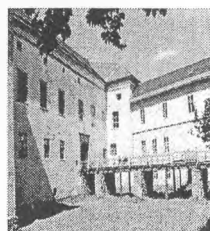


До експозиції увійшли фотографії, зроблені під час екскурсій по Україні, що їх організувала Профспілка. Ви можете побачити на фото будови, територію і околиці пам'ятних місць України: Мукачівський замок, Дубненський замок, замки в Острозі, Ужгороді та Луцьку, Спасо-Преображенський монастир у Новгород-Сіверському; Святогірський Успенський монастир в с. Зімне, біля Володимира-Волинського; Свято-Троїцький Межиріцький монастир біля Острога; «Палац», що його будує луцький скульптор Микола Головань (проект архітектора Ростислава Метелицького).

Експозиція наближено дає можливість оцінити той обсяг інформації і рівень духовного збагачення, що отримали могилянські профспілкарі, яким пощастило скористатися нагодою взяти участь в екскурсіях, що їх організовує керівництво профспілки.

Виставка триватиме до 12 січня 2008 року.

Адреса: м. Київ, вул. Іллінська, 9, Культурно-мистецький центр Києво-Могилянської академії, Галерея мистецтв ім. Олени Замостян.



День ФЕН: як завжди – на висоті

«На день факультету кожен студент ФЕНу мусить отримати подаруночок» – це, за словами могилянських економістів та фінансистів, не просто ідея, це позиція декану Наталі Юрїївни Іванової. Минулого року усім дарували кулькові ручки, а цього року – олівці з логотипом факультету плюс візитівниці та горнятка для активістів.

Коли проглядаєш список досягнень факультету за рік, складається враження, що обов'язковим для кожного «фенівця» є реалізація власного проекту. Так, у травні 2007 року спудей, за підтримки викладачів, організували і провели Міжнародний економічний форум для студентів та професіоналів під назвою «Виклики перехідної економіки: Досвід України та Польщі». Доповіді, виголошені на форумі, було опубліковано у спеціальній брошурці, а ініціативна група студентів, серед яких були Анна Грибенко, Віктор Гречин, Ліда Облонська, Катерина Теплінська, Олександр Бондаренко та Юлія Підлісна, створили наукове економічне товариство НАУКМА «East West Buisness» (zareestrowane yak molodizhna громадська організація), яке сприяє поглибленню міжнародних та ділових зв'язків студентської молоді, організовує різноманітні інтерактивні заходи та зустрічі з іноземними студентами, а також є дійсним членом Малої Академії Наук України, секція економіки. Для спудейок І р.н. ФЕНу Марії Анчишкіної, Анастасії Балюк та Юлії Череднікової червневі навчальні тижні були вдвічі спекотнішими, адже дівчата стали ініціаторками проведення в Академії першого конкурсу краси «Міс КМА-2007», кошти від проведення якого було перераховано Гадяцькому спеціальному дитячому будинку. Молоді благодійниці також створили свою організацію під назвою «Enjoy-group».

Зусиллями професора Бажала Юрія Миколайовича та доцента Пан Лілії Володимирівни було підписано угоду про міжнародне співробітництво між ФЕН та провідним європейським університетом «Норвезькою школою менеджменту BI». Із серпня 2007 року вже шість випускників факультету вчаться в Норвегії, отримавши стипендії від уряду цієї країни.

(Початок. Продовження див. на стор. 8).

Зі святом!

Шановні колеги!

До нашої редакції надійшло два чарівних привітання для Вас, дорогі могилянці, з Новим 2008 роком та Різдвом Христовим. Сподіваємося, що ці теплі слова нададуть Вам на- снаги, сил і віри!

Світла й гармонії в душі!
Ваша редколегія "АП"



...

Я б хотіла побажати усім колегам-могилянцям відчувати нашу вищість, адже ми вже живемо у майбутньому з огляду на наші досягнення.

Тим не менш, ми маємо ще вищі цілі, прагнемо підкорити вершини науки!

Нехай усвідомлення вищості відкриває простір для нових звершень, співчуття, любові до ближнього! Натхнення нам і здоров'я в наступному році!

Ірена Грига, керівник Школи охорони здо- ров'я

...

2007 рік запам'ятався тим, що в ньому була засно- вана кафедра загального і сло- в'янського мовознавства. Але найбільше надбання Моги- лянки – це її студенти, з якими не може зрівнятися жоден університет України. Я зичу всім нам і надалі мати та- ких чудових студентів, з яки- ми цікаво працювати і хо- четься розвиватися. А сту- дентам бажаю сповна реалі- зувати свої можливості в НаУКМА та за його межами.

Завідувач кафедри загального і слов'янського мовознавства професор Василь Вікторович Лучик.

Актуально

Немає країни, жителі якої бу- ли б повністю задоволені національ- ною системою охорони здоров'я. Од- нак, якщо на Заході скаржаться пе- реважно на недосконалість страхової системи або на високі податки, то в Україні до цих проблем додається ще й найголовніша – незадоволення якістю медичних послуг. За статистикою, близько 80% наших співгромадян почувають себе незахищеними на той випадок, якщо їм знадобиться медична допомога.

Викладачі та студенти Шко- ли охорони здоров'я НаУКМА під ке- рівництвом Ірени Максимівни Григи стверджують, що галузь потребує ре- форм, для якісного проведення яких потрібні не медики, а фахові правники, економісти, менеджери зі спеціаліза- цією в галузі охорони громадського здоров'я. Одним словом, Україні не вистачає управлінців на всіх рівнях: від МОЗ до приватних клінік, кон- салтингових та страхових компаній.

Школа Охорони Здоров'я бу-

Школа Охорони Здоров'я НаУКМА

ла заснована 6 років тому завдяки значній підтримці зі сторони Маас- трихтського університету (Нідер- ланди) та Іллінойського університету (США). 3 роки тому відкрили магіс- терську програму під назвою «Ме- неджмент в охороні здоров'я», перші випускники якої вже працюють у таких установах, як Головне управ- ління охорони здоров'я Львівської облдержадміністрації, Міжнародний центр нейрохірургії, Клініка репродук- тивної медицини «Надія», Лікувально- діагностичний центр «Істина»; беруть участь у міжнародних проєктах, серед яких українсько-швейцарський проєкт «Перинатальне здоров'я». Двоє ви- пускників Школи вже працюють у кон- салтингових компаніях, шестеро про- довжують навчання за кордоном, троє залишилися викладачами у Школі.

Цьогорічним лауреатом кон- курсу на грант Андрія Сивоконя за кращий проєкт в НаУКМА із залу- чення коштів, що вже отримав фінан- сування від третьої сторони, став саме проєкт Школи охорони здоров'я під назвою «Оцінювання політики (ме- тодів) оплати за медичні послуги з огляду на їхню економічну ефектив- ність, справедливості та якості у краї- нах Центральної та Східної Європи (на прикладі України, Польщі, Угор- щини, Румунії, Болгарії, Литви)». За словами керівника проєкту Ірени Мак- симівни Григи, цей проєкт дасть змогу отримати досвід проведення широко- масштабних міжнародних порівняль- них досліджень; забезпечити базу до- слідницького матеріалу для наукових дисертацій, публікацій; дозволить за- лучити магістрантів ШОЗ до реальної дослідницької роботи, а також роз- ширити експертний потенціал Школи. Очікується, що в результаті проєкту буде захищено як мінімум одну дисер- тацію.

Першим студентом Школи охорони здоров'я став Олег Петренко. Він приніс свою заяву, як тільки ма- гістерська програма відкрилася. Ще навіть не завершивши навчання, Олег Петренко вже був радником тодіш- нього Міністра охорони здоров'я Ми- коли Поліщука. Олег запевняє, що проблема вітчизняних лікарень у тому, що вони не мають права розпоряджа- тися коштами, які їм виділяє бюджет.

Гроші розподіляються чітко по стат- тях: на зарплатню, ліки, пальне, ре- монт, і лікарня муситиме робити ре- монт, навіть якщо у неї немає ліків. Зрозуміло, що фаховий менеджер в та- ку установу ніколи не прийде, оскіль- ки законодавство не дозволить йому працювати ефективно.

Поки державна система охо- рони здоров'я очікує на реформи, ви- пускники ШОЗ ефективно працюють у міжнародних компаніях, стажуються за кордоном, і задля майбутнього здо- рової української нації держава по- винна зробити усе можливе, щоб на чолі українських медичних установ опинилися саме ці фахівці. Вони бу- дуть писати проєкти, шукати і розпо- діляти кошти, купувати обладнання, тоді як лікарі зможуть цілковито зосередитися на лікуванні людей.

Коментар професора Ма- астрихтського університету (Нідер- ланди), почесного професора НаУК- МА Віма Грота (Wim Groot):

Школа Охорони Здоров'я в НаУКМА сьогодні охоплює лише один аспект з підготовки фахівців – це ма-

гістерська програма «Менеджмент в охороні здоров'я», яка була створена аналогічно до подібної програми в нашому університеті. До того ж усі ви- кладчі Школи проходили стажування в Маастрихті, ми їм передали багато навчальних матеріалів. Саме тому цьогорічні випускники цієї магістер- ської програми отримують також дип- лом і від Маастрихтського універси- тету.

Зараз разом із Могилянською Школою Охорони Здоров'я ми запу- скаємо ще два проєкти: один дослід- ницький, другий – освітній. Цей дру- гий проєкт передбачає відкриття магіс- терської програми для керівного скла- ду галузі охорони здоров'я у 2009 році. Програма матиме модульний формат; учасники зможуть вчитись, не звільня- ючись для цього з роботи. Коли пот- рібно навчати керівників з досвідом, дуже важливо подавати їм матеріал так, щоб він стосувався саме їхньої ді- яльності, щоб вони могли застосо- вувати саме свій досвід. Отже, це бу- дуть більш практичні, аніж теоретичні курси. Викладачі для цієї програми також поїдуть на стажування до Маастрихту.

Коментар проректора На- ціонального медичного університету ім. О.О. Богомольця Гульчій Олеси Петрівни:

Якщо оцінювати діяльність Школи дуже коротко, то я б сказала два слова: інноваційно і прогресивно. Школа Охорони Здоров'я увібрала в себе найкращий зарубіжний досвід по створенню таких програм. Я маю на увазі Маастрихтський університет, який є світовим лідером у цій галузі. Маю надію, що викладачі та студенти Школи надалі відчуватимуть під- тримку й вітчизняних партнерів, щоб Школа могла створити ще кілька програм з охорони материнства і дитинства, з епідеміології та ін. Про рівень Школи найбільш промовисто говорить рівень її випускників, які вже сьогодні працюють в урядових струк- турах, у приватних вітчизняних та за- рубіжних компаніях, надають консал- тингові послуги і беруть участь у між- народних проєктах.

Матеріал підготувала
Юлія Морозюк,
ФГН-3

Соціум

Перебуваючи в атмосфері новорічних і Різдвяних свят щиро вітаємо всі наші 12 колегіумів і зичимо здійснення творчих задумів, реалізації найскладніших проєктів, нових ідей і свіжих сил у 2008 році! А також вітаємо колектив і учнів навчально-виховного комплексу «Гуцульщина». Зичимо успіхів, нових можливостей, світла і гармонії в душі. Будемо разом задля творення майбутнього!

Пропонуємо інтерв'ю з Оленою Василівною Третяковою, яка мала можливість побувати на святкуванні 10-річчя Рожнівського колегіуму.

Дух, який спинає розбрат...

— Олено Василівно, яке враження від нещодавньої поїздки до могилянського колегіуму в Рожнів? На чому, на Вашу думку, важливо наголосити в першу чергу?

— Пригадую, що відкриття

Рожнівський навчально-виховний комплекс «Гуцульщина» ім. Ф. Погребенника НаУКМА: 10 років!



цього колегіуму в 1997 році було дуже урочистим. Один епізод мене дуже вразив. Річ у тім, що Рожнів — велике село, і там дві парафії (православна і греко-католицька). Був 1997 рік, складні стосунки... аж до фізичного насильства доходило. І коли ми зібралися з Академії їхати на відкриття цього колегіуму, вони між собою вирішили: «До нас ідуть такі гості, а ми тут чваримося». І от перед нашим приїздом вони зробили примирення цих двох парафій. І освячувати колегіум прийшли два священники зі своєю паствою, але вже мирно і спокійно. Розумієте, цей момент єднання навдивовижу гарний — при чому це не було нашою вимогою, ми навіть про це не говорили.

А тепер уявіть: мені кажуть, що це вже 10 років минуло з того дня... Я була вражена. Мені здавалося, що пройшло набагато менше часу. Коли ми приїхали, я одразу запитала: «Як у вас із цими міжконфесійними стосунками?» Вони відповідають: «Із того часу не було жодного конфлікту».

Творення Всесвіту...

— Розумієте, те, що там відбувається, зворушує, бо саме село дуже нестандартне. З цього села родом три академіки, я боюся помилитися в цифрах, але, здається, близько 46 кандидатів наук, чи то 15, чи то 20 докторів наук. Дуже багато живуть і працюють за кордоном, і вони підтримують цю школу. Її будували всі: допомагали з Америки й Канади, академіки теж давали якісь кошти на підтримку. Школа величезна. В ній 800 дітей, але це не всі, тобто в них колегіанські класи в середині школи. В колегіумі передбачено поглиблене вивчення предметів, відбір обдарованих дітей. Особливість саме цього колегіуму (в нас же всі колегіуми різні, вони неймовірно цікаві), приділяється

велика увага народним ремеслам: ткацтву, кераміці, різьбленню з дерева. Ми були на уроці з різьблення — це було фантастично. В них учитель — філософ, митець, усе разом, бо він концепцію цієї тарілки подав як концепцію Всесвіту.

Колись у нас був задум створити асоціацію колегіумів: об'єднати їх, щоб вони співпрацювали між собою. Я знайшла в себе протокол, і виявилось, що саме в Рожнові ця асоціація була започаткована — там було прийнято рішення про її створення. На жаль, за останні десять років вона не працювала активно. Оскільки в Рожнові були представники Січового, Сіверсько-Донецького та Стрийського колегіумів, ми мали змогу докладно обговорити пожвавлення роботи цієї асоціації. Ініціатива не має йти лише від Академії, вони теж повинні звертатися із пропозиціями.

Ми використовуємо колегіуми як певні базові центри для поширення здобутків Могилянки, нашої

інтелектуальної власності. Тим паче, зараз колегіуми стали на ноги, набули матеріальних ресурсів, стали відомими у своїх регіонах. Рожнівський колегіум, наприклад, можна активніше використовувати під час практик (культурологічних, екологічних). Туди приїздили наші екологи, і їм вдалося знайти двадцять рослин, які збереглися лише в цьому регіоні. В нас в Академії навчаються випускники колегіуму. Наприклад, на юридичному факультеті працює аспірант і молодий викладач Вікторія Ватаманюк, яка закінчила Рожнівський колегіум і підтримує з ним тісний зв'язок. Рожнівський колегіум — єдиний, що працює в селі. Нам треба популяризувати цей рівень.

Ті, хто прийдуть до нас завтра...

— А яке враження від учнів? Це ж вони — майбутня генерація Могилянки!

— Діти завжди викликають багато позитивних емоцій. Нас привітали концертом, ми мали змогу багато спілкуватися. Стереотип, що сільські діти сором'язливіші і стриманіші, зруйнувався одразу: діти були розкуті, підготували сучасну програму концерту. В 11 класі був цікавий урок на тему «Як я буду ватиму свою країну?». Відчувалося, що діти говорили щиро, не заведено — між учнями і вчителями існує тісний контакт. Між ними і міськими дітьми майже не було жодної різниці. Єдина відмінність — це те, що вони за сільським звичаєм вітаються з усіма, йдучи вулицею — це чудово! Існує культура родинного спілкування, культура поведінки. Хотілося б, щоб наші студенти частіше виїздили на практику в колегіуми, спілкувалися із учнями.

Побажання...

— Яким було Ваше побажання колегіуму до його десятиріччя від нашого університету?

— По-перше, університет привіз подарунок — книжки (близько двохсот). Це кращі книжки нашого видавництва. Університет завжди відкритий до співпраці, ми готові надавати методичну, інтелектуальну допомогу. Важливо активізувати наші контакти — це буде корисно і для колегіумів, і для Академії. Над цим ми зараз і працюємо.

Розмову вів Дмитро Дроздовський,
ФГН-4

Актуально

Шановні колеги! В листопадовому випуску АП ми порушили питання щодо позиції НаУКМА стосовно впровадження третього циклу освіти в Україні. В цьому номері ми підготували коментар, який погодився дати Андрій Мелешевич, декан ФПВН, який здобув магістерський та докторський ступені у Сіракузькому університеті в США.

— На факультеті правничих наук Вам вдалося створити успішну сертифікатну програму з європейського права, що готує вітчизняних фахівців для України, запросити серйозних професорів з європейських та американських університетів, однак у Міністерстві вважають, що ця програма не має належного кадрового забезпечення. Таким чином, під загрозою саме існування цієї програми. Чому так сталося, адже Україна так прагне у Європу?

— Українське законодавство не визнає наукових ступенів, отриманих у західних університетах. Професор обов'язково повинен здобути український ступінь, а також мати публікації в українських наукових виданнях. Викладачі, запрошені на нашу сертифікатну програму, мають публікації в міжнародних авторитетних журналах і в українських виданнях, відверто кажучи, не цікавлять. І це не дивно, адже у нас навіть немає так званої «сліпої рецензії», коли публікація науковця направляє кілька експертів без зазначення прізвища автора, щоб експерти могли об'єктивно оцінити оригінальність та важливість статті. До того ж науковець без українського ступеня не має права бути керівником наших аспірантів, тобто не може створити в Україні свою наукову школу. При цьому вони успішно курують аспірантів інших країн. І це стосується як взагалі західних науковців, так і вітчизняних вчених, які отримали наукову ступінь за кордоном. Що ж до сертифікатної програми з європейського права, то ми не збираємося її закривати навіть попри відсутність міністерського визнання.

— Підписавши Болонську угоду, Україна зобов'язалася створити власні PhD програми до 2010 року. Залишилося всього лише 3 роки, а окрім НаУКМА, ні Міністерства, ні будь-який інший вітчизняний ВНЗ не ініціював жодної конференції чи дискусії на цю тему. Як ми встигнемо за такий короткий термін провести насправді якісні реформи?

— Взяті на себе зобов'язання потрібно виконувати, інакше Україну просто викинуть із Болонського процесу. Тому вибору в нас немає. Однак є одна велика небезпека — просто перейменувати нашу аспірантуру чи докторантуру на PhD-програми і по суті не проводити жодних реформ. Ми повинні зрозуміти, що нам не вигідно чинити так, оскільки якість докторської школи вимірюється тим, наскільки доктори цієї школи відомі у світі. Про українських вчених, які працюють в Україні, не багато знають на Заході. Поки вони не друкуються у серйозних європейських та американських реферованих журналах, поки українські університети не мають власних публікацій, що викликають повагу серед фахівців інших країн, ситуація залишається незмінною.

Підготувала Юлія Морозюк,
ФГН-3

Persona intelectuales

7 грудня в конгрегаційній залі Кисво-Могилянської академії відбулася інавгураційна лекція почесного професора альма-матер кардинала Вальтера Каспера «Цер-



ква як форма спілкування». Вальтер Каспер — один із найавторитетніших мислителів сучасності. Отримав філософську то богословську освіту в університетах Тюбінгена і Мюнхена, де був професором дог-

висть (втраченої?) альтернативи для Русі — вже України-Русі. Тому, певне, немає сенсу вбачати в прокатолицьких симпатіях руських делегатів на Флорентійському, а потім і Берестькому соборі лише політичні інтриги папства. Крім них, тут був, можливо, важливіший аспект — потяг до католицької культури й освіти, яка, нехай як об'єкт для заперечень, все одно існувала в культурному просторі слов'янщини — навіть братства, які будувалися на протигагу сзуйтським колегіумам, багато в чому дублювали їх структуру і методи викладання.

Утворення уніатської церкви було фактом високого міжконфесійного діалогу, до якого було готове тодішнє українське духовенство. Проте не слід забувати, що конфесія в ті часи, коли національності ще не були остаточно сформовані, була чи не головною ідентичністю людини. Ті, хто йшов на діалог, сприймалися як перекинчики «ради лакомства нещасного» (пригадаймо обурення Вишенського). Непримиренна ворожнеча кон-

спільного, на чому і варто акцентувати увагу, якщо ми хочемо порозумітися. Так, таїнство хрещення, попри деякі відмінності, поєднує християн усіх конфесій. Вшановування Богородиці є теж характерним для християн Сходу і Заходу.

Зразком для «невидимої єдності церков» має бути Трійця, яка має три образи, що є одним нероздільним цілим. Єдність має бути передовсім духовною, минаючи економічні чи владні аспекти.

Ключовим поняттям лекції було сопричастя (communio), яке є багатозначним і вбирає в себе причетність до божества, його святості і спілкування в метафізичному його прояві. Саме на основі сопричастя має бути побудована оновлена світова єдність церков.

Справжньою перешкодою на тлі перелічених точок дотику є інститут папства, точніше — його зазіхання на контроль над східним ареалом християнства. Але, як мені здалося, для пана Каспера номінальна єдність, задекларована в угодах, не є такою важливою, як єдність духовна, що починається з усвідомлення того, що всі християни є великою культурною силою, яка не має права марнуватися в міжусобних суперечках.

Адже всі вони через сопричастя єдині у Христі.

Назарій Назаров,
ФГН-І

Коментар студентів:

Іван Жезера, студент ФГН-3:

«Серед того, що запам'яталося з лекції кардинала Каспера, — його слова: «Для мене велика честь отримати таку почесну нагороду у вашому університеті. Скажу більше: мені дуже приємно повернутись до академії після 35 років професури та тривалої перерви у викладацькій діяльності». Його святість поділився спогадами про 80-90-і роки в університетах Тюбінгена, де він викладав догматичну теологію. Від мемуарів лекція пана Каспера перейшла до з'ясування проблем церкви та її настви — всіх вірних її людей, які забували у своїй неприязні, а то й ворожості до чужої конфесії. Шлях до єдності, на думку кардинала Ватикану, — в мирному розв'язанні конфлікту, «невід'ємною частиною якого є ми всі».

«Ми бачили геніальність простоти та людяності, «загорнутої» в пишний титул. Титул, який ховає від нас Людину. Людину з іншого світу, з іншими пріоритетами, цінностями й переконаннями. І, звичайно, святого отця з Риму, який прийшов засвідчити нам, так само вірним, своє дружнє ставлення. Які висновки зробить для себе кожен, кому пощастило побувати на лекції В. Каспера — то вже особиста справа; важливіше те, чим залишиться цей візит для НАУКМА. В усякому разі, хочеться вірити, що такі спроби діалогу між православ'ям і католицизмом іще не раз матимуть місце в стінах alma mater. А поки що — подумаймо. Є ж бо над чим...».

Церква як форма спілкування

матичної теології у 60-80-х роках, служив єпископом Роттенбург-Штутгартської діоцезії. Високошановний гість із 2001 року очолює Рад у справах сприяння християнській єдності Римо-Католицької Церкви, є автором багатьох богословських праць, що стали класичними не тільки у християнському світі, а й далеко за його межами. З багатьох книг кардинала Вальтера Каспера українською мовою перекладено його класичну монографію «Ісус Христос» (видавництво «Дух і літера»). Книга витримала у Німеччині 11 перевидань, набула неабиякого резонансу в світі й була перекладена більше ніж 10 мовами. Співпраця Академії, зокрема могилянського видавництва «Дух і літера» з Вальтером Каспером — це продовження складного й неоднозначного діалогу православ'я й католицтва на українських землях, початок якого ховається за історичним обрієм.

З часів розколу 1054 церква часто не об'єднувала християн, а навпаки — була причиною розбрату і воєн, смертей і сліз. Приклад мирянам давало саме духовенство — якщо папа і патріарх константинопольський обмінялися взаємними анафемами, то чому від них мають відставати світські владарі? Серія хрестових походів європейських монархів, між іншим, почасти призвела до падіння сил Візантії, а потім і її поразки перед силою турків. Константинопольський патріарх таким чином був позбавлений реального впливу на перебіг церковного життя Східної церкви. І Захід не мав наміру зволікати — вже Бернард Клервоський (його Данте обере собі за протидію в останніх піснях «Раю») був виразником ідеї хрестового походу на слов'ян. Тевтонські війська були розгромлені Олександром Невським, але католицизм завжди існував як можли-

фесій була особистою трагедією багатьох церковних діячів — зокрема, Мелетія Смотрицького (важливість його праці для утвердження східного обряду навряд чи може викликати сумніви), який після внутрішнього двобою перейшов до уніатів.

Такий історичний екскурс потрібний, щоб прочитати сьогоднішню подію на тлі багатовікового діалогу (суголосся чи конфлікту) українського православ'я й католицизму. Але якщо в XVII столітті ще була актуальною антиномія «між Римом і Константинополем», то тепер вона остаточно модифікувалася на «між Римом і Москвою». І Кисво-Могилянській академії як тоді, так і зараз належить одна з чільних ролей у спрямуванні діалогу прихильників різних конфесій у русло інтелектуальної дискусії.

Церква може як роз'єднувати, так і поєднувати людей, — говорить кардинал Вальтер Каспер. Доказом того, що діалог між християнами Західного і Східного обряду набув нової якості, є конференція в Равенні (жовтень 2007 року), яка в прийнятій декларації «Еклезіологічні та канонічні наслідки незбагненної природи Церкви. Церковне сопричастя, соборність та авторитет» виробила основні напрями діалогу, і серед них дуже важливою є проблема влади Папи Римського, адже саме цей пункт, за словами кардинала Каспера, завжди був каменем спотикання в переговорах.

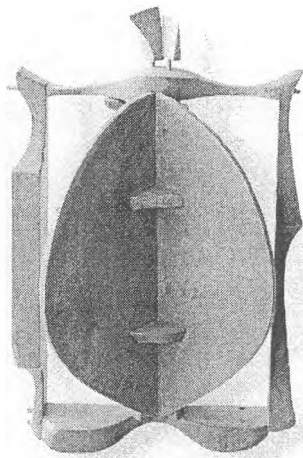
Сучасний стан церков кладе як на католиків, так і на православних «провину роз'єднаності» (blame of division). «Глибокою раною на тілі Христовім» є незгода між конфесіями. «Обидві сторони повинні розкаятися», щоб тіло церкви знову «дихало двома легенями», за словами Папи Іоанна Павла II.

Попри позірну окремішність церков, вони насправді мають багато

Рефлексії з приводу

Найголовніше, найбільшнє запитання сучасного мистецтва затинається на неможливості здійснення жесту, що відтворює людське обличчя: «ось людина без лукавості». Два полюси магнітного поля постмодерну: демонстративна какофонія з одного боку, а з іншого – відлуння колишньої гармонії в полоні фальшу. Муляжі райських яблук наскрізь поточено шашелем сумнівів, фрустрації, майже фанатичної самотності...

Та одного разу художник надгризас натуральне стигле яблуко й бачить у ньому не недогрізок, а структуру підрамника. Просту форму очікування майбутніх картин. Шукає оперття для майбутніх форм, не настільки неотесаних, не настільки гордих, не на продаж. Форму очікування справж-



з живим людським обличчям. Де (на якій траєкторії погляду та свідомості?)

Фішель без фальшу і перша струна передання



ньої форми. Очікування справжньої зустрічі (по той бік страху підмін, підробок, фальсифікацій).

На шляху до неї доводиться смугу за смугою краяти обрії картин старих майстрів. Пірнати під шари криги, вод, часів й підіймати з дна власної зорової свідомості затонулі образи. Шар за шаром «розкопувати» портрети Лукаса Кранаха Старшого, як розкопують археологічні шари скіфського кургана. Археологія обличчя (чужого – власного). Розкраювання образу «Я» лезом, загостреним класичною.

Звільнення від фальшу наших поз перед люстром (перед фото чи відео) приходить з несподіваного боку. Наш затиснений у собі Вавилон (ані проїхати, ані машину поставити) – зненацька відвідав усесвіт Ніко Піросмані. На його чорному небі є простір для зір звірів, планет людей, галактик бенкетів. Дивовижна стежина звертас від шарів археології до безпосередності незбагненної зустрічі

Гратуляція!

Дорогому і Високошановному Миколі Івановичу Козюбрі!



Від усього серця вітаємо Вас із ювілеєм і широ зичимо здоров'я, благополуччя та творчої наснаги на довгі роки! Велика радість спілкуватися з Вами, велика честь казати, що Ви,

Метре – наш, могилянський професор, а ми – Ваші колеги!

Ваші знання і Ваша правдива інтелігентність, величезний професійний і життєвий досвід, мудрість учителя і судді, котрий достоту знає цінну людському судові, доконечно потрібні нам і в байдужу годину спокою, і в буремну годину гніву, коли коливається твердь і серце прагне опори.

Учителю і Друже, великий Достойнику і Колего, для нас Ви – той, хто сягнув рівноваги, нехай вона і свідчить про себе журую у Ваших добрих, усміхнених очах. Велика річ – уміти і знати, та тільки обраних Господь наділяє талантом людяності і співчуття, якими триматиметься суспільність, допоки світу.

Ви завжди виповідали сушу правду просто у вічі найвищим можновладцям, і не раз мали змогу пересвідчитися, що у правди – свої шляхи, у влади – свої. Багатьох учених і правників така «геометрія» ввергла у розпач, а то й завела на манівці. Тільки не Вас!

І нам, своїм колегам, і молоді, котру Ви навчаєте, Ви даєте величкий приклад того, як розрізняти одне і друге, як без остраху й вагання йти за покликком совісті і серця. Так, як тоді, в студеному листопаді 2004-го, коли Ви йшли засніженими київськими вулицями довгі-довгі кілометри, сивочолий, з натрудженим серцем, стертими ногами, в самій гушії впертої могилянської колони, непоступливо, вперто, вперед, що б не було, бо як інакше?! Не за них, «святих та божих», що ніяк не поділять між собою ту владу, а за нас ішли – грішних, неділимих, – вільних!

Оце і є справжня гідність і авторитет, – те, чого з будь-яких шедрот своїх не може дарувати вченому і людині жодна влада! Це і є те, що справжній учений і людина від величії свого духу може дарувати часові як віру, простерту в майбутнє крізь нищому сьогодення!

Ми Вас любимо, дорогий Миколо Івановичу, ми пишаємося Вами!

Многая літа во славу Академії і всієї України!

Від імені Могилянської громади
Вчена рада НАУКМА

Костянтин Сігов,
директор видавництва «Дух і Літера», керівник Центру гуманітарних досліджень НАУКМА

ПРОчитання

Більшість із нас так звикла до пропонованого вітчизняними підручниками погляду на історію, що в підсвідомості цієї більшості утворилися два стійкі види реакцій на будь-яку новизну в галузі історії. Перший: «Чому я/ми маємо цьому довіряти?». І якщо таке сприйняття ще можна зрозуміти, ба більше – схвалити (обережність і критичність ще ніколи не була зайвою), то друга реакція, природно викликана новим, нечуваним досі викладом історії, виглядає так: «але ж це зовсім не те, чого нас вчили у школах!»

Ще восени в НаУКМА відбулася презентація нещодавно перевиданої книги «Історія Польщі» (М. Крикун, Л. Зашкільняк; Львів, 2002). Ідея презентації та обговорення належала завідувачу кафедри історії КМА, доктору наук, професору Наталі Яковенко. Вона поділилася з присутніми своїми враженнями та, зрозуміла

Наталя Яковенко: новітня синтеза середньовічної історії Польщі

річ, критикою на адресу прочитаного. Що цього разу нам пропонують наші історики?

В передмові до понад 700-сторінкової праці автори обіцяють «відкинути стереотип образу Польщі як ворога. Тоді він не відштовхуватиме, а зближуватиме», і, таким чином, солідаризує українського читача зі своїм сусідом, який вочевидь натерпівся не менше за нас самих (протягом свого, зазначимо, більш ніж тисячолітнього існування). Для пересічного українця, який нібито більш-менш ознайомився з рідною історією, вийти на такий рівень порозуміння і довіллям не завжди легко. Адже у кожного з нас, якщо ми можемо назвати себе знавцями історії України – хай і не дуже добрими – є певні стереотипи, які вже, на жаль, є масовими. Взяти хоча б давно наболілу проблему другої Світової війни – багато національно свідомих (або тих, хто вважає себе такими) людей твердять, що головними героями тієї війни були члени ОУН та вояки УПА, а комуністи, НКВС і партія – криваві кати, які допомагали гітлерівцям нищити український народ, закриваючись красивими триповерховими гаслами про повернення землі селянам і класову рівність. Не кривитимемо душею – у прибічників цієї ідеї є сильна опозиція, яка не готова визнавати УПА повноцінною учасницею війни або ж заперечує численні злочини, заподіяні більшовиками українському (і не лише українському) народу. Де правда?

Це й багато інших питань перекриває шлях до розуміння не лише своєї, а й чужої історії. Напрошуються дві можливі відповіді: або ми не готові, бо не мали змоги або часу (хоч минуло вже шістнадцять років із того часу, коли можна й треба було йти в ЄС і знайомитися зі «старими новими»

сусідами); або ми не хочемо подавати умовної «руки» першими, і винна в цьому наша влада. Чи не тому наше Міністерство освіти й науки сьогодні так часто опускає очі, коли мова заходить про освіту в Україні за європейськими стандартами?

Однак не варто, мабуть, вішати всіх собак на панство в «овальних кабінетах». Залишмо один-єдиний пункт обвинувачення, в якому наші вчені часто й несправді хитають головами – сучасні підручники, які подають середньовічну історію в суто суб'єктивному тоні. Для учнів, які навчаються за цими підручниками, пропонується новий (а насправді до болю знайомий) стереотип «ворога»: татари в XII-XIV століттях, німці в 1939-45 роках, поляки доби національно-визвольної війни Богдана Хмельницького та багато інших. Усі вони, безперечно, «винні» в тому, що Україна не здобула незалежності, коли створювалися для цього більш сприятливі умови, і не могла жити мирно поряд зі своїми сусідами.

Не уникає подібних прорахунків і новий підручник з історії Польщі, «присвячений виключно студентам», як висловилася Наталя Яковенко, презентуючи могилянцям цю книжку. Зацитовані уривки з підручника свідчать про певну непослідовність і яскраво виражене суб'єктивне ставлення до певних подій чи то персонажів історії Польщі. Наприклад: «Хрестоносці Тевтонського ордену спритно розвивали конфлікт...»; йдеться про політику Ордену, яка поглиблювала непорозуміння між німцями й Польським королівством... Шкода, що автор, відповідальний за зміст першої частини підручника («Від найдавніших часів до XIX століття»), тобто Микола Крикун, з не зовсім зрозумілої причини не приділив достатньої уваги «зворотній стороні медалі». Річ у тім, що в українській історіографії віднедавна існує позиція, прихильники якої твердять про феномен так званого соціального бандитизму, притаманний і гайдамацькому, і козацькому руху...

Це і багато іншого ми знаходимо на сторінках нового підручника з історії Польщі. Відтак ми знов стоїмо перед питанням подальшої руйнації міфів, які нам заповіла радянська історіографія. Раніше ж бо Польщу, передусім ранньомодерну, советські історики називали «країною шляхетської анархії». І нині, коли ми маємо можливість пересвідчитися в несправедливості цього ярлика, чи правильно відмовлятися від такої можливості?

Іван Жежера, ФГН-3

Літературний сайт «ЛітАкцент»

За участю наукового центру досліджень сучасної літератури (керівник – доктор філологічних наук, професор кафедри літератури та іноземних мов НаУКМА Володимир Панченко) відкрито літературний сайт «ЛітАкцент» (адреса: www.litakcent.com). Матеріали цього інтернет-видання покликані зорієнтувати читачів у світі сучасної літератури.

Рубрики ж «Шлях до слави», «Як це було», «Літературні мандрівки» мають на меті знайомство з цікавими сторінками літературної минувшини. Матеріали сайту оновлюються двічі в місяць (а матеріали рубрик «Як це було» та «Полиця бібліофіла» – щотижня, «Щойно» та «Незабаром» – щодня). У підготовці випусків беруть участь студенти і викладачі НаУКМА.

Лютня в подарунок Могилянці

7 грудня у Будинку кіно відбувся творчий вечір композитора Святослава Крутикова – засновника Ансамблю старовинної музики НаУКМА, яким нині керує його учениця п. Тетяна Трегуб.

Святослав Крутиков автор музики більше сорока художніх, документальних, мультиплікаційних фільмів. На творчому вечорі композитора також була представлена виставка живописних, графічних та фоторобіт митця. Гостям вечора було запропоновано переглянути фрагменти кінострічок, музику до яких писав Святослав Леонтийович, послухати нову програму з творів європейських композиторів XVI-XVII ст. у виконанні Ансамблю старовинної музики НаУКМА.

Після свого виступу колектив отримав цінний подарунок – лютню – музичний інструмент, який додасть особливого колориту звучанню старовинних мелодій, від давнього шанувальника колективу Валерія Нікітіна. В знак подяки від громади могилянців віце-президент з розвитку НаУКМА Наталя Шумкова вручила меценату диплом Києво-Могилянського братства та енциклопедію «Києво-Могилянська академія в іменах».

Олена Гнатівська, КМЦ

Студент ФГН-4 (спеціальність «філологія») Дмитро Дроздовський здобув другу премію на II Всеукраїнському конкурсі журналістів, що має назву «Європейська Україна». За результатами конкурсу було визначено кращі газетні або Інтернет-публікації з висвітлення теми євроінтеграційного поступу України. Конкурс проводить ТОВ «Європейське комунікаційне бюро» на замовлення Державного комітету телебачення і радіомовлення України. До складу журі увійшли знані експерти з європейської проблематики, відомі журналісти, представники Державного комітету телебачення і радіомовлення України.

Дмитра Дроздовського було нагороджено за статтю «Україна-Європа: географія спільних координат», надруковану в тижневику «Дзеркало тижня» (№ 25 (654), 30 червня – 6 липня 2007, електронна адреса



статті:
<http://www.dt.ua/3000/3050/59746>).

Полемічна трибуна

6 грудня в конгрегаційній залі НаУКМА з щорічного циклу лекцій імені мистецтвознавця, художника Аркадії Оленської-Петришин відбулася лекція Володимира Куєвди, кандидата психологічних наук, завідувача відділу історії психології Інституту психології ім. Г.С. Костюка АПН України. Лекція мала назву: «Міфологічні джерела сакральності української культури». В доповіді йшлося про психологічну природу міфологічних джерел становлення української етнокультурної моделі, психосемантику метасимволів як виявів мономіфу і диференціацію їх у світотворчих уявленнях як засадах етнічної віросповідності, сакральності. Було викладено етнопсихологічні особливості опредметнення таких уявлень різними

За словами історика і культуролога Гуревича, за часів радянської влади не було історії, натомість була офіційна міфологія. Радянська держава в гіпертрофованій формі лише проілюструвала характерний для всіх суспільств феномен. Країна тримається як цілість і протистоїть вторгненням чужинців не лише системою законів і добірним військом. В основі її реальної влади завжди — тонка тканина міфу. Приміром, інститут князівства існував завдяки складній системі міфологем, як переконливо показав О.П. Толочко. Вдало створений міф є запорукою ідеологічної і практичної успішності держави — не дарма Август надавав такого виняткового значення «Енеїді», адже за браком у римлян своєї героїчної міфології (яку в греків упорядкував Гомер) уся імперія буквально будувалася на піску, тому

думку доповідача, пересічний українець із початковою освітою вже знав за шість століть до його «появи» в китаїців. Але від коментарів він утримався, залишивши слухачам можливість самим здогадатися про запозичення китаїцями українського символу). Міфологічна пам'ять зберігає інформацію про дійсність якою вона була в перші миті свого існування — геометричні форми українських і шведських святкових тістечок, що колись мали культове значення, нагадують траєкторію руху першоречовини після великого вибуху! Цю фігуру, названу нашими предками «сваргою», дослідник знаходить в побутових речах, в елементах декору споруд і т. д.

Але центральний, середохресний аргумент Володимир Куєвда зберіг наостанок. Нещодавно етнографи дізналися про ще один атрибут українського весілля, не відомий досі — обрядовий хлібець «пупиця», що випікався для святкового столу і мав лише декоративно-символічне значення. Можливо, хлібець символізує дитину, зародження нового життя в союзі чоловіка і жінки (до того ж піч, випічка, процес випікання, якщо вірити етнографам, асоціювалися зі сферою інтимного в багатьох народів). Натомість же спостережливий зір ученого не пропустив один дивовижний факт, на якому фактично і тримається вся система.

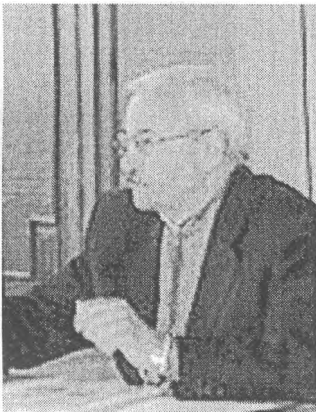
Пупиця за формою нагадує трилобіта, істоту, що належала до класу морських членистоногих палеозойської ери. Вчені налічують до 1300 видів трилобітів. Представники деяких були до 75 см завдовжки. А українська пупиця теж завдовжки 75 см! І як же пояснити той убивчий факт, що українці не печуть двометрових пупиць, як не посиланням на міфологічну пам'ять?!

Трилобіт, звичайно, вдячний за таку увагу до себе всіма сегментами свого тіла (а таких у нього було до 40 — теж магічне число!), але все ж цей нечуваний збіг не дає задекларованого в тезах лекції пояснення «етнопсихічних механізмів часово-просторової трансляції культурного досвіду».

Але, попри все, кожна думка, кожна теорія чи гіпотеза мають право на існування, адже ми сьогодні живемо в демократичному суспільстві, яке не приймає категоричності, а орієнтується на плюралізм думок та розмаїття ідей. Тому й робити висновки не будемо. Все на місце розставить час. Головне, що ідеї було почуто, а тепер починається час їхнього осмислення.

Назарій Назаров,
ФГН-І

Пупиця, онука трилобіта



виражальними засобами (графічні, колористичні, нумерологічні тощо), становлення основ традиційної символіки, генеза й психосемантика геометричних орнаментики та інше, подано тлумачення етнопсихічних механізмів часово-просторової трансляції культурного досвіду.

Публічні лекції в Могиланці — подія, значний інтерес до якої виявляють не лише студенти і професори НаУКМА, а й широка громадськість Києва. До відродження традицій публічних інтелектуальних диспутів та дискусій Києво-Могилянської Академії долучилися свого часу відомі вчені й політичні діячі України і світу, серед яких найбільший резонанс мали лекції Івана Дзюби «Україна перед сфінксом майбутнього», філософів Сергія Аверинцева «Святе передання Старого заповіту», Сергія Кримського «Принципи духовності ХХІ століття», Павла Загребельного «Український шлях», Михайлин бинської «Вітер з України».

знадобилася компенсація — штучно створена міфологія. Адже без міфу немає держави.

Тому не була дивиною активізація міфотворчості після здобуття незалежності України — таким чином гарячково заповнювалася ідеологічна прірва під українством, викопана за сім десятиліть радянською політикою уніфікації. Як явища художньої літератури, такі твори зайняли свою неповторну нішу в культурному процесі. Але часто вони мають чудернацькі претензії на науковість, імітуючи особливості наукового дискурсу.

Саме в цьому контексті бачиться мені лекція культуролога Володимира Куєвди «Міфологічні джерела сакральності української культури», прочитана 6 грудня в Конгрегаційній залі Києво-Могилянської академії.

На його думку, українці, як і кожен народ, є носіями несвідомої міфологічної пам'яті, яка визначає їхню ідентичність і виявляється в певних символах, які існують не лише в сакральній сфері, але переходять і в побут (певно, так масо розшифрувати залякувальний каменепад слів «психосемантика метасимволів як виявів мономіфу і диференціація їх у світотворчих уявленнях як засадах етнічної віросповідності, сакральності»). Саме на втіленні цих «метасимволів» різними «виражальними засобами» (графічними, кольористичними, нумерологічними) і була сфокусована лекція пана Куєвди.

Присутнім було продемонстровано українські еквіваленти головних ієвропейських символів (на-

UKMA Library * Book



0431854

Нові електронні ресурси

Нові й корисні електронні ресурси у тестовому доступі в межах університетського містечка:

1. Journals of Nature Publishing Group – тестовий доступ до журналів видавництва Nature Publishing Group. Серед них – міжнародний щотижневий журнал Nature, що публікує оригінальні новаторські дослідження за всіма галузями науки та ще близько 80 наукових авторитетних журналів з хімії, клінічної медицини, наук про землю та навколишнє середовище, фізики та ін. Доступ відкрито до 31 січня 2008 року з будь-якого комп'ютера в межах університетського містечка.

2. IOPScience Journals – тестовий доступ до близько 60 журналів з науки, техніки, медицини на базі онлайн-системи IOPScience Publishing. Серед видавництв представлених на цьому сайті, окрім Institute of Physics Publishing: American Astronomical Society, Chinese Physical Society, Deutsche Physikalische Gesellschaft, European Physical Society, International School for Advanced Studies (SISSA), Royal Swedish Academy of Sciences та ін. Доступ відкрито до березня 2008 року в межах університетського містечка. Детальніша інформація за тел. 425-6035

(Продовження. Початок на стор. 1)

В січні 2007 року корпорація UBG спільно з кафедрою управління та підприємництва реалізувала проект «Бізнес-таланти України», побудований за принципами аукціону ідей. Студенти пропонували свої інноваційні ідеї для однієї з бізнес-структур корпорації, оформлюючи їх у вигляді бізнес-плану. Переможцями конкурсу стали Юлія Дюба, Ольга Закревська та Світлана Татура, які запропонували «Народній фінансовий страховий компанії «Добробут» створити окремий відділ – Центр безпечної аукціонності «Baby-Boom», який спеціалізуватиметься на наданні комплексного пакету послуг з ведення вагітності та забезпечення пологів. Зараз представники центру детально вивчають цю пропозицію перед початком впровадження. А інновацію Артема Панченка, Олександра Бондаренка та Олександра Ублінських, які посіли друге місце, вже впроваджено фондовою компанією «Ініціатива», котра випустила новий вид цінних паперів.

Студенти ФЕН беруть активну участь у міжнародних конференціях та бізнес-проектах.

Участь у близько 15 конференціях, тренінгах та семінарах взяв студент 4 р.н. факультету економічних наук Олександр Бондаренко. Його доповідь на XIV Міжнародній студентській науковій конференції «Система освіти України в умовах глобалізації: стан та прогнози» була визнана найкращою Народною Українською Академією. А розроблений Олександром маркетинговий план будівельної компанії був обраний для видання у підручнику «Маркетинг», CEUME, 2007.

Підготувала Юлія Морозюк, ФГН-3

Публікації

Екатерина Билоконь, Анна Соболева. Со СПИДом борється искусство // Газета по-киевски. – 2007. – 3 грудня.
<http://www.pk.kiev.ua/city/2007/12/03/130026.html>

Дмитро Дроздовський. Українська проза-2007: Романи, які здатні змінити... // Дзеркало тижня. – № 46 (675). – 2007. – 1-7 грудня.
<http://www.dt.ua/3000/3680/61302/>

Юрій Мицик, Микола Чабаз, Юрій Шковира, Борис Матюшенко. Політична цензура – на 17-му році незалежності // Слово просвіти. – 2007 – 6 – 12 грудня. – С.2.

Інф. Про інавгураційну лекцію Почесного доктора НаУКМА Кардинала Вальтера Каспера // Хрещатик. – №210. – 2007. – 6 грудня.

Олег Баган. Сергій Квіт: "Університетська журналістська освіта в Україні ще не відповідає вимогам ринку" // День. – № 214. – 2007 – 7

НаУКМА в інформаційному просторі

грудня. <http://www.day.kiev.ua/192836/>

Інф. З ініціативи Кисво-Могилянської Академії в Києві відкрився міжконфесійний духовний центр Святого Климента «Спілкування і діалог культур» // Хрещатик. – №212. – 2007. – 10 грудня.

<http://www.kreschatik.kiev.ua/ru/3202/news/1197284079.html>

Наталія Ромашова. Чи готовий новий уряд до реформ? (Олексій Гарань: Практично всі міжнародні дослідження демонструють, що за останній рік рейтинг України падає в різних соціально-економічних оцінках) // День. – № 216 – 2007 – 11 грудня.
<http://www.day.kiev.ua/191960/>

Марія Беляєва. В Україні популяризують благодійність // Хрещатик. – 2007. – 14 грудня. – С.4.

Лариса Шмидрук. Чи визнає Росія геноцид? // Слово просвіти – 2007. – 13-19 грудня.

Олексій Гарань. Коментар до статті «Великий кидок» чи великий пшик? // Україна молода. – № 236. – 2007. – 20 грудня.

Сергій Квіт. Ринок сам розставить все на свої місця. Інтерв'ю // Журналіст України. – № 12. – 2007. – С. 23-25.

Телерадіоефіри

«Ваш вихід». УТ-1. 16 грудня 2007. Церемонія нагородження переможців першого Національного конкурсу «Благодійник року - 2007». У номінації «Благодійник року – приватна особа» переміг Омелян. За благодійну підтримку проекту ремонту та реконструкції історичної будівлі (складової комплексу історико-архітектурних пам'яток Києво-Могилянської академії XVII-XIX ст.) під Бакалаврську бібліотеку НаУКМА.

Громадські слухання. ТРК «Київ». 17 грудня 2007. Студенти НаУКМА та інших ВНЗ обговорюють із представниками КМДА пропозиції розвитку Кисва.

Інтернет – простір

1. Про могилянців та могилянці про...

Філософічні роздуми Томенка про Сковороду, його Гороскоп, сексуальну орієнтацію і смерть // УНІАН - 5 грудня 2007 року.
<http://www.unian.net/ukr/news/news-225108.html>

Відомі українці про "Народне слово" // "Народне слово" – 6 грудня 2007 року.

http://slovo-unp.com/index.php?subaction=showfull&id=1196941279&archive=&start_from=&ucat=1&

Далі буде ще важче (Директор Школи політичної аналітики НаУКМА Олексій Гарань: «Обрання спікером Яценюка посилює шанси Тимошенко на здобуття посади Прем'єр-міністра») // "Укррудпром" – 6 грудня 2007 року. <http://www.ukrudprom.com/digest/dome041207.html>

Олексій Гарань. Риск узурпації // Вовремя.info – 10 грудня 2007

року.
<http://www.vovremya.info/art/1197041867.html>

Політолог Олексій Гарань про ситуацію у Верховній Раді України // Радіо "Ера" – 12 грудня 2007 року.
<http://era-fm.net/ournews/?idArticle=4688>

За браком місця не можемо подати всіх інтерв'ю пана Олексія Гараня, адже їх більше 40. Із повним переліком можна ознайомитися на сайті НаУКМА в "НаУКМА в медіа".

2. Події в НаУКМА

Інвестиційна компанія Foyil Securities нагородила переможців стипендійної програми "Майбутні бізнес-лідери України" // "Вільний Молодіжний Портал" – 5 грудня 2007 року.
<http://www.fri.net.ua/loadnews.php?id=2321>

Страховая компанія "Универсальная" внедрила учебную программу "Управленческое развитие" // forINSURER.com – 13 грудня 2007 року.
<http://www.forinsurer.com/news/07/12/1>

Докладніше дивіться на сайті НаУКМА www.ukma.kiev.ua/ НаУКМА в медіа

